

Iz knjige "ČUDESA BOŽJEG MILOSRĐA Svjedočanstva iz života"

OBRAĆENJE IZA REŠETAKA

Zovem se Stjepan, rođen sam 1977. godine. Odrastao sam u vrlo

problematičnoj obitelji. Otac mi je bio alkoholičar, a majka je umrla kad

sam imao sedam godina. Iz djetinjstva se sjećam samo loših stvari.

Unatoč svemu, završio sam srednju školu, položio vozački ispit i odslužio

vojni rok. Naizgled, moj život bio je “kako treba”.

Od malih nogu naginjao sam izgređima, pa sam već od petog razreda osnovne škole imao dosje u policiji. U prvom razredu srednje došao sam u doticaj s marihuanom. Većina ljudi osamostali se i počne brinuti sama za sebe po završetku srednje škole ili nakon odsluženja vojnog roka. Ja sam se osamostalio mnogo ranije, jer sam morao, a tu je i započela faza mog života vezana uz svijet kriminala.

Već s 18 godina prodavao sam sve vrste droga, krijumčario sam i još, uza sve to, krao sam. Novca sam imao sasvim dovoljno. Uz novac su dolazili i lažni prijatelji koji su gledali kako izvući neku korist od mene. Iako sam to

znao, drugih prijatelja nisam imao, pa sam se zadovoljio onime što imam.

Na kraju sam zbog pljačke mjenjačnice završio u zatvoru. Pretjerana glad za novcem lišila me slobode. No to mi nije bilo dovoljno pa sam i u zatvoru trgovao svime i svačime. Nisam dugo izdržao i ponovno su me uhvatili. Kazna mi je bila deset dana samice.

Dok sam ondje čamio u samoći, primijetio sam u kutu odbačenu knjigu.

Počevši je čitati, pomislio sam da je to nekakav roman. Kako sam čitao

sve dalje, shvatio sam kako se radi o Novom zavjetu i pročitao ga do

zadnje stranice. Nešto se u meni slomilo i tada sam se zapitao: “Što ako

Bog zaista postoji?” Javilo mi se na tisuće pitanja. Mislio sam: ako Bog

uistinu postoji, onda sam stvarno u velikim problemima. Sve što sam do

tada radio kosilo se s Božjom voljom. Osjećao sam da sam veliki grešnik.

U meni se probudila savjest i tada sam se po prvi put u svom životu

pomolio Bogu. Odjednom sam zaplakao poput malog djeteta. Duh Sveti

liječio je moju grešnost, ali tada nisam znao što se zapravo događa.

Plakao sam bez prestanka. U tim trenucima izgubio sam osjećaj o

vremenu i počeo sam se osjećati bolje, slobodnije.

Bog je u moj život poslao jednog svećenika, tadašnjeg zatvorskog

duhovnika. Tada sam već izašao iz samice. Uz pomoć Biblije sve mi je

objasnio i preporučio da svaki dan čitam Novi zavjet. Tako sam se počeo

svakodnevno duhovno hraniti. Doživio sam blagodat spoznaje da me Bog

voli i da je na mojoj strani. No još uvijek sam imao problema s ovisnosti.

Zato sam počeo moliti za oslobođenje.

Spomenuti svećenik izrazio je želju da se i on moli za mene. I već tri dana

nakon te molitve potpuno sam prestao pušiti. Još danas hvalim

Gospodina za to oslobođenje. Bog me oslobodio i od mnogih drugih

nečistih stvari koje svijet nameće mladima.

A najviše se mogu pohvaliti time da sam danas potpuno nov čovjek i da

je sve staro u meni nestalo. Trudim se živjeti život dostojan Gospodina.

Otkako sam izašao iz zatvora, svaki dan molim i nisam počinio ni

najmanje kazneno djelo, no ne zbog straha od kazne ili zato što sam na

uvjetnoj slobodi, nego zbog svojega Gospodina, koji živi u meni i daje mi

snagu za novi početak. /S. V./

